

[Aksel Larsen.]

ning fra det aldeles overvældende Flertal af Befolkningen. Det vil decimere Det frie Folkeparti og Venstre, ja, det vil gøre et mægtigt Indhug i Det konservative Folkepartis Tilhængeres Rækker, det vil forene Arbejdere og det arbejdende Landbrug og Fiskere og næringsdrivende til en fælles politisk Blok, som i Kraft af sin Talmæssighed og økonomiske Styrke ikke vil kunne standse i dens forenede politiske Kamp. Det vil gøre en Ende paa den Udvikling, hvorved de rige blev rigere og de fattige fattigere.

Men et saadant økonomisk Kriseprogram kan for det første kun gennemføres, hvis Danmark lægger en anden udenrigspolitisk Kurs an, ikke lader sig berøve Luften ved en eftergivende Holdning over for den nazistiske Stormagt mod Syd. Det kan ogsaa kun sikres gennemført, hvis man træffer de fornødne politiske og forfatningsmæssige Foranstaltninger til at forankre Folkets Magt her i Landet, og det bør naturligvis ske i Forbindelse med Forfatningsforhandlingerne. Jeg beklager igen, at man har begravet Forfatningen foreløbig i en Kommission, at man har trukket denne Sag i Langdrag, men forhaabentlig er der Udsigt til, at den i hvert Fald engang kommer frem.

Nu kan det naturligvis være tvivlsomt, hvad Regeringen vil. Jeg erkender, at vi har ikke faaet synderlig klar Besked om det, men nogle henholdende Talemaader om, at man jo kender Programmet. Det har vi imidlertid heller ikke faaet hverken fra Venstre eller fra Konservative. En Fløj af Venstre repræsenteret ved det ærede Medlem Hr. Krag har luftet sin gamle Kongstanke, nemlig at det egentlig kan være lige meget, alt hvad der staar i Forfatningen, bare man faar en Valgkredsordning, saaledes at Venstre og Socialdemokratiet har Chance for at blive de eneste Partier her paa Rigsdagen, eventuelt suppleret af Det konservative Folkeparti, men med absolut Udelukkelse af Radikale, Kommuniste og andre smaa Partier. Jeg ved ikke, hvor stor Chance dette Forfatningsprogram har for at blive gennemført, jeg vil ikke regne den for at være saa stor.

Hvad de Konservative angaar, da er det mere uklart end nogen Side, hvad de mener. Vi har nu faaet at vide, at de vil forhandle inden for deres Princippers Rammer, men samtidig ligger de i det vildeste Slagsmaal om, hvilke Principper de nu skal have. Det er ikke let for os andre at finde os til Rette, det er det for den Sags Skyld

heller ikke for de Konservative selv. Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har i hvert Fald faaet Lov til at sige noget, og saa har han talt om, at politiske Partier skal ikke tillades herhjemme, som staar i Forbindelse med eller har Tilslutning til udenlandske Magter eller Grupper eller noget saadant. Jeg ved ikke, om dette kan blive gennemført, men det kunde selvfølgelig ikke genere os, hvis man ved en Grundlovsforanstaltning forbød K. U. at virke. Det vilde maaske være ganske udmærket, for K. U. har som bekendt de allerbedste Forbindelser saavel i Bryssel som i Rom.

Hvad det andet konservative Princip angaar, dette med, at upolitiske Organisationer ikke maa bruge nogen af deres Penge til politiske Formaal, da er dette vel møntet paa Fagforeningerne. Jeg vil dog gerne spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvorledes han bringer dette i Samklang med sin egen Optræden over for Arbejdsgiverforeningen. Jeg erindrer ved forskellige Lejligheder at have set Ordlyden af Breve, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har skrevet til Formændene for de forskellige Arbejdsgiversammenslutninger — lad mig nævne som Eksempel Formanden for Teksttilfabrikantforeningen — og hvori han har bedt de paagældende Formænd om at virke for, at deres Medlemmer gav et klækkeligt Bidrag til Det konservative Folkepartis Kampfront. Se, enten en Organisation bevilger af sin Kasse, eller Organisationens Formand som Formand retter en Henvendelse til Medlemmerne om hver især at give et Bidrag til et politisk Formaal, kan formentlig være Hip som Hap, men lad os i hvert Fald faa at vide, om ogsaa disse Henvendelser fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tænkes ramt af denne af det ærede Medlem delvis formulerede Grundlovsparagraf.

Lad mig saa i øvrigt sige, at der burde jo fornuftigvis ikke kunne være Tvivl om, i hvilken Retning en Grundlovsændring skal gaa. Det maa betyde Etkammerssystem, det maa betyde Valgretsalders Nedsettelse, det maa i det hele taget betyde Gennemførelse af de demokratiske Principkrav, som Socialdemokratiet og Det radikale Venstre har kæmpet for, som har dannet Grundlaget for et Par Menneskealdres Kamp mod Landstinget, og som jo alle Socialdemokrater og Radikale her i Landet, i hvert Fald de uden for Rigsdagen, men forhaabentlig ogsaa de paa Rigsdagen, ønsker gennemført.

Jeg vil gerne herudover henlede Op-